

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παροσχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὠφελείας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ	Ἑσωτερικοῦ
ἔτησίαι 80. 16.—	ἔτησίαι 80. 25.—
ἑξαμήνιος 8,50	ἑξαμήνιος 13.—
τοῦ μηνος 4,50	τοῦ μηνος 7.—

ΑΜΕΡΙΚΗΣ (μόνον ἔτησίαι) δολλάρια 4.

Περίοδος Β'.—Τόμος 29ος

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1876

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐν Ἀθῆναις, 2 Ἀπριλίου 1922

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήποτε μηνός.

ΤΡΑΦΕΙΟΝ Ε' ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαθράκειον

Ἔτος 44ον.— Ἀριθ. 18

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια)

Μὰ ὁ Φρέδος δὲν φαινόταν διατεθειμένος νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κακούργου καὶ τοῦ εἶπε μοναχά: —Ὁ ἀδιήγητὸν τὴν ἱστορίαν μπροστὰ σ' ἄλλους.

Ὁ Φιδὲς φουρκίσθηκε, μὰ καμώθηκε πῶς δὲν τὸν νοιάζει τόσο πολὺ.

—Πολὺ καλὰ! ἔκαμε. Ἀφοῦ δὲν ἔχεις πιά ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν δάσκαλό σου, θὰ πῶ πρὸς βασιλιά πῶς τοῦ φέρεις σήμερον τὸ ἀριστοῦργημα σου καὶ τότε θὰ σοῦ δώσῃ τὸ δικαίωμα νὰ διηγῇ τὴν ἐπιχείρησίν σου μπροστὰ στοὺς συγγενικοὺς σου.

Ὁ γιὸς τοῦ Δυρμπάν προδότηκε μὴπως ἐλύπησε τὸν προστάτην του καὶ πιάζοντάς τὸ χέρι του, ἐψιθύρισε:

—Δάσκαλε, δὲν εἶναι ἀπὸ δυσπιστίαν, πρὸς δὲ σοῦ τὸ λέω, εἶναι γιατί δὲν μπορῶ.

Καί, χωρὶς ἄλλες ἐξηγήσεις, ἔδειξε γρήγορα καὶ κρυφὰ τὸν Γιάκκ καὶ τὸν Ἀλλοίθωρο, ποὺ ἦσαν ἐκεῖ κοντὰ καὶ φαινόταν πῶς τοὺς ἀκούγαν.

Ὡστόσο ὁ Φιδὲς πλησίασε τὸ βασιλιά καὶ τοῦ ἀνήγγειλε τὸ νέο.

Ἀμέσως ἐκεῖνος ἐχτύπησε τὸ τραπέζι μὲ τὴν λαβὴν τοῦ στιλέτου του καὶ ἔγινε βαθεῖα σιωπὴ.

—Ἰππότες! ἐφώνησε ὁ βασιλιάς. Μαθαίνω πῶς ὁ δόκιμός μας σήμερον ἔκαμε μιὰ κλοπὴν, ποὺ θὰ μπορούσε, καθὼς ἰσχυρίζεται, νὰ χαρακτηρισθῇ ἀριστοῦργημα. Ὁ ἀκούσουμε λοιπὸν τὴν διήγησίν σου καὶ ὕστερον θὰ κρίνουμε ἂν ἡ κλοπὴ τοῦ ἀξίζει τέτοια τιμὴ.

Κατόπιν παίρνοντας ἀπ' τὰ χέρια

τοῦ Φιδὲς τὸ πορτοφόλι καὶ τὸ περιδέραιο, ἐπρόσθεσε:

—Νὰ τὸ λάφυρό του: ἀξίζει πένου-κάτου δέκα χιλιάδες φράγκα.

Μόλις εἶδαν πάνω στὸ τραπέζι ἐκεῖνα τὰ δύο πράγματα, ὁ Γιάκκ καὶ ὁ Ἀλλοίθωρος, ποὺ τὰ γνώρισαν ἀμέσως, δὲν μπόρεσαν νὰ κρατήσουν μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως καὶ ὀργῆς.

Μὰ κανεὶς δὲν ἀκούσε τίποτα, γιατί ὅλων ἡ προσοχὴ ἦταν συγκεντρωμένη πάνω στὸ παιδί, ποὺ εἶχε προχωρήσει θαρρετὰ πρὸς τὸν ἀρχηγὸ καὶ ἄρχισε μὲ ἑξάτερη φωνὴ τὴν διήγησίν του.

—Κύριε, εἶπε, ἡμῶν σήμερον στήν Ἐκθεσὴν, τὴν ὥρα ποὺ τὴν ἐπισκέφθηκε ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας. Εἶχ' ἀπόρρητον νὰ κάμω τὴν σπουδαίαν καὶ τολμηρὴν κλοπὴν, ποὺ μοῦ παραγγέλματα. Εἶχα διαλέξει μιὰ καλὴ θέσιν, μέσῃ στήν ἀκολουθίαν τοῦ Σουλτάνου καὶ εἶχα κρυφτὴν πάνω σ' ἑνα βάζον, πρὸς ἀπ' τίς σηματεῖς, ποὺ στολίζουν τὴν Ἐκθεσὴν.

Ἐνῶς ψιθύρος ἐπιδοκιμασίας ὑποδέχθηκε αὐτὰ τὰ λόγια. Οἱ συμμορίτες ἦσαν εὐνοϊκὰ διατεθειμένοι πρὸς τὸ παιδί τοῦ παλίου τοῦ βασιλιά καὶ ἐξ ἄλλου ἐδρίσκαν ἔξυπνη τὴν ιδέα του.

Μόνον ὁ Γιάκκ καὶ ὁ Ἀλλοίθωρος, ποὺ ἄρχιζαν νὰ μαντεύουν τί εἶχε συμβεῖ, ἔρριχναν στὸ Φρέδο βλέμματα ὄχι καὶ τόσο φιλικὰ. Μὰ αὐτὸς ἐξακολουθοῦσε:

—Ἀπ' τὸ μέρος ποὺ βρισκόμουν, ἔδλεπα θαυμάσια. Διέκρινα λοιπὸν δύο ἰππότες τῆς Μαύρης Μάσκας, ποὺ ἔφαχναν τίς τσέπες τῶν θεατῶν.

Τότε λοιπὸν μοῦ ἦρθε ἡ ιδέα νὰ κλέψω ἐγὼ ἐκεῖνους ποὺ ἐκεῖνη τὴ στιγμὴν ἔκλεβαν. Δὲν θάταν «Ἀριστοῦργημα» νὰ πάρῃ κανεὶς ἀπ' τὴν τσέπη τῶν τόσο ἐπιτηδίων συναδέλφων μας, τὰ πράγματα ποὺ μόλις εἶχαν κλέψει καὶ ποὺ τώρα βρίσκονται πάνω σ' αὐτὸ τὸ τραπέζι;

—Ὅλοι ἔσκασαν τὰ γέλια.

Ἄν τὸκανε αὐτὸ γιὰ φάρσα, μάλιστα! ἦταν καλὴ φάρσα.

Κι' ὁ καθένας ἐκδιέταζε τὸ διπλανό του, γιὰ νὰ μάθῃ ποῖος ἦταν ἐκεῖνος, ποὺ εἶχε πέσει θύμα τῆς ἀστειοτήτος αὐτῆς τοῦ ἔξυπνου παιδιοῦ.

Ὅσο γιὰ τὸ Φιδέ, ἦταν γεμάτος χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια γιὰ τὸ κατόρθωμα τοῦ μαθητῆ του.

Κι' ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς χαμογέλασε καὶ εἶπε:

—Ἰππότες, ἀκούσατε τὴν ἱστορίαν, ποὺ μᾶς διηγήθηκε ὁ νεαρός μας δόκιμος καὶ τίς ἀρκετὰ περιεργές περιστασεις ποὺ κατόρθωσε νὰ κλέψῃ δέκα χιλιάδες φράγκα. Βρίσκετε σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ἀρκετὴ τόλμην καὶ ἐπιτηδειότητα, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ χαρακτηρισθῇ «ἀριστοῦργημα»;

—Ναί, ναί, ναί! ἀπάντησαν οἱ περισσότεροι συμμορίτες, καὶ πρῶτος ἀπ' ὅλους ὁ Φιδὲς.

Ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τακτικὴ ψηφοφορία, ὅταν ὁ Γιάκκ σηκώθηκε καὶ ζήτησε τὸ λόγο. Τοῦ δόθηκε, καὶ ὁ

Γιὰ μιὰ ἀρχή, δὲν εἶν' ἀγνοητὴ δουλειά... (Σελ. 131, στ. γ')

—Ὁ δὲ τὸ δῶν σ' ἐκεῖνον ποὺ τοῦ ἀνήκουν! (Σελ. 133 στ. γ')

συμμορίτης της Μαύρης Μάσκας ἄρ-
χισε μία μικρή ἀγόρευση τόσο ἐπιτή-
δεια ὅσο καὶ δολερή.

— Σύντροφοι, εἶπε, σπεύδω νὰ
σᾶς πῶ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος, πού
ἄφησε νὰ τὸν κλέψῃ ὁ νεαρός μας
δόκιμος.

Εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια καὶ, σὰν ἔμπει-
ρος ἀγορητής πού ἦταν, περίμενε νὰ
ἰδῇ τὴν ἐντύπωση πού θὰ ἔκαναν, μ'
ἕνα εἰρωνικό χαμόγελο στὰ χεῖλη
πού ἔλεγε πολλά. Καὶ ἐξηκολούθησε:

— Δὲ φαντάζομαι, φίλοι μου, νὰ
πιστέψατε πὼς ἕνας ἔμπειρος ἐπαγ-
γελματίας, σὰν καὶ μένα, μπορούσε
ποτέ νὰ μὴ τὸ νοιώσῃ πὼς τὸν ἔκλε-
βε ἕνας ἀρχάριος. Φυσικὰ ἐνόησαμε
στὴν ἐντέλεια τὴν κατερ-
γαριὰ τοῦ μικροῦ συντρό-
φου· εἶχαμε ὅμως, ἐγὼ
κι' ὁ Ἀλλοίθωρος, τὴν
καλοσύνη νὰ καμωθοῦμε
πὼς δὲν πήραμε χαμπάρι,
γιατὶ θελήσαμε νὰ διευ-
κολύνουμε τὴ δουλειά του
καὶ νὰ ἐνθαρρύνουμε τὶς
πρῶτες του δοκιμές.

Ὁ Φρέδος, ἔξω φρενῶν
γιὰ αὐτὸ τὸ ἔξυπνο ἀλλὰ
καταχθόνιο ψέμμα,
πῆγε νὰ διαμαρτυρηθῇ·
μὰ ὁ Γιακὰς, πάντα γε-
λαστός καὶ προστατευ-
τικός, ξανάρχισε:

— Κι' ἡ ἀφοσίωση ὅ-
μως ἔχει τὰ ὅριά της. Βεβαίως, μὲ
μεγάλη μας χαρὰ θὰ ἐθυσιαζάμε ἕνα
μέρος ἀπ' τὰ λάφυρά μας γιὰ νὰ εὐ-
χαριστήσουμε τὸ γιό τοῦ παλιοῦ μας
βασιλιά· δὲ φανταζόμαστε ὅμως ποτέ
ὅτι τὸ παιδί αὐτὸ θάχε τὴν τόλμη
καὶ τὴν ἀνοησία νὰ ρηθῇ, ὅπως τόκαμε,
νὰ μᾶς πῇ πὼς κατόρθωσε νὰ κλέψῃ
τοὺς ἱππότες τῆς Μαύρης Μάσκας!
Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀναίδεια, πού δὲν μπο-
ροῦμε νὰ τὴν παραδεχθοῦμε. Ἄν τὸ
παιδί περιοριζόταν νὰ δείξῃ τὰ λάφυ-
ρά του, λέγοντας πὼς τὰ κλέψε ἀπὸ
ὁποιοδήποτε ἄλλο χαζό, θὰ τοῦ ἀφι-
ναμε πρόθυμα τὴ δόξα καὶ τὴν ὠφέ-
λεια αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως. Μὰ θέ-
λει, βλέπετε, ν' αὐξήσῃ τὴν ἀξία του,
ἰσχυριζόμενος ὅτι μᾶς ἔκλεψε. Ἐ,
αὐτὸ παραπάει!... Δὲ θέλουμε νὰ ἐκ-
τιμήσεται γι' ἀριστοτέρημα μιὰ μικρὴ
κλοπὴ, πού ἔγινε μόνο καὶ μόνο ἐπει-
δὴ θελήσαμε μετς νὰ δείξουμε μιὰ φι-
λοφροσύνη.

«Τώρα πού ἐμάθατε πὼς ἔχει τὸ
πράγμα, ἀγαπητοί μου σύντροφοι, μπο-
ρεῖτε νὰ κρίνετε ἂν ὁ Φρέδος Δυρ-
μπάν, πού ἀπὸ ἐξῆ καὶ πλέον μῆνες
δὲν ἔκαμε παρὰ μόνο τὴ μικροδου-
λειὰ αὐτῆ, ὅπως σᾶς τὴ διηγήθηκα, ἀ-
ξίζει ν' ἀνταλλάξῃ τὸν τίτλο τοῦ Δο-
κίμου μὲ τὸν τίτλο τοῦ Ἱππότου.

Ἡ κακόπιστη καὶ τεχνικὴ αὐτὴ
ἀγόρευση ἔκαμε στὸ ἀκρατήριο με-
γάλην ἐντύπωση.

Ὅλοι ἐκεῖνοι, πού μιὰ στιγμή πρίν,
ἐπευφημοῦσαν τὸ γιό τοῦ Δυρμπάν,
τώρα σιωποῦσαν καὶ τοῦρριχναν αὐ-
στηρὰ δλέμματα.

Ὁ ἴδιος ὁ Φιδὲς δὲν κρατήθηκε καὶ
τοῦ εἶπε:

— Βλέπεις, κουτόπαιδα, ὅτι θάκα-
νες πολὺ καλύτερα νᾶχης ἐμπιστο-
σύνη σὲ μένα παρὰ νὰ θέλῃς νὰ μᾶς
γελάσῃς;

Ὁ Φρέδος, θυμωμένος γιὰ τὴν κα-
κοπιστία τῶν συντρόφων του, πῆγε νὰ
διαμαρτυρηθῇ· ἦταν ὅμως πολὺ μι-
κρός γιὰ νὰ μετρηθῇ μὲ τὴν εὐ-
γλωττία τοῦ Γιακὰ καὶ
δὲν μπόρεσε παρὰ νὰ
φωνάξῃ μὲ δάκρυα:

— Δὲν εἰν' ἀλήθεια!
ἴβει ψέμματα!... Σᾶς λέω
δὲν εἰν' ἀλήθεια!

Ὁ βασιλιάς ὅμως μῆτ-
κε στὴ μέση καὶ ὑπεν-
θύμισε στὸ Φρέδο ὅτι
στοὺς μεγαλύτερους του
χρωστοῦσε σεβασμό.

— Τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε!
εἶπε δυνάτ'. Ὑστερ' ἀπ'
τὶς ἐξηγήσεις πού μᾶς
δόθηκαν, θεωροῦμε πε-
ριττὸ νὰ βάλουμε σὲ
ψηφοφορία τὸ ἀριστοῦρ-
μορφὴ τοῦ θεατῶν.

μὲν καὶ περιμένουμε ἀπ' αὐτὸν σύν-
τομα μιὰ περισσότερο ἐπιτυχημένη
ἐπιχειρήση.

Ὑστερα μοίρασε τὰ κλοπιμαία,
γιατὶ, σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς
τῆς ἐταιρείας, οἱ καρποὶ τῶν κόπων
καθενός, τοῦ ἀνήκαν. Ἀπόμεινε σ' αὐ-
τὸν τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διαθέσῃ γιὰ
προσωπικὴ του χρῆση ἢ γιὰ ὠφέλεια
τῆς ἐταιρείας.

Ὅταν ἦρθε ἡ σειρά τοῦ πορτοφο-
λίου καὶ τοῦ περιδεραιοῦ, ὁ βασιλιάς
τὰ ἔδωσε στὸ Γιακὰ· μ' αὐτὸς, μὲ τὴν
ὑπουλή του λεπτότητα, διαμαρτυρή-
θηκε.

— Ὅχι, εἶπε. Ἐγὼ θέλησα μόνο
καὶ μόνο νὰ μὴ νομίσῃ αὐτὸ τὸ παιδί
πὼς μὲ κοροϊδεύει· αὐτὰ τὰ πράγματα
ὅμως τοῦ ἀνήκουν καὶ τ' ἀφίνω.

Ὁ βασιλιάς, σεβόμενος αὐτὴ τὴν
ἐπιθυμία, εἶπε στὸ Φρέδο:

— Δόκιμε, τὸ πορτοφόλι καὶ τὸ πε-
ριδέραιο σοῦ ἀνήκουν, ἀφοῦ οἱ σύν-
τροφοί σου σοῦ τ' ἀφίνουν... Τί θὰ τὰ
κάμῃς;

Τὸ παιδί τότε προχώρησε στὸ τρα-
πέζι κι' ἀπλωσε τὸ χέρι νὰ πάρῃ τὰ
πράγματα, πρὸς μεγάλη ἐκπλήξη
ἐλόν.

Ὁ βασιλιάς, προτοῦ τοῦ τὰ δώσῃ,
δίστασε λίγο· κοίταζε τὸν Φιδέ, σὰ νὰ

τοῦ ζητοῦσε νὰ ἐμποδίσῃ τὸ παιδί νὰ
πάρῃ τὸ σημαντικὸ ἐκεῖνο ποσό· μὰ ὁ
Φρέδος, προτοῦ κανεῖς προφάση νὰ
πῇ τίποτε, τὰ πῆρε γεμάτος θυμὸ.

Ἀφοῦ μοῦ ἀνέκουν, τὰ παίρνω!
φώναξε.

Οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐταιρείας ἦταν
ρητοί· γι' αὐτὸ ὁ βασιλιάς δὲν ἀντιστά-
θηκε στὴ θέληση τοῦ Φρέδου, μόνο
τὸν ἐρώτησε:

— Τί σκοπεύεις νὰ τὰ κάμῃς αὐτά,
μικρέ;

Σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησιν ὁ Φρέδος στά-
θηκε ἀγέρωχα καὶ κοιτάζοντας τοὺς
συμμορίτες προκλητικὰ, εἶπε:

— Τί θὰ τὰ κάμω;... θὰ τὰ δώσω σ'
ἐκεῖνον, πού τοῦ ἀνέκουν!

Ἡ ἀπάντησις αὐτὴ προξένησε γε-
νικὴ ἐκπλήξη κι' ἀγανάκτηση. Ὁ
βασιλιάς ὅμως, πού μέσα του εὐχα-
ριστιόταν νὰ βλέπῃ ὅτι ὁ γιὸς τοῦ
προκατόχου τοῦ ἔχανε κάπως τὴν δη-
μοφιλίαν πού εἶχε ὅταν ἦρθε, εἶπε:

— Ἱππότες! Τὸ παιδί αὐτὸ κάνει
χρῆση τοῦ δικαιώματός του καὶ στὴν
ἐταιρεία τῆς Μαύρης Μάσκας κανεῖς
ποτέ δὲν παρεδίεσε τοὺς νόμους, πού
μετς οἱ ἴδιοι ἐπιβάλαμε στὸν ἑαυτό
μας. Δόκιμε, εἰς' ἐλεύθερον νὰ κάμῃς
ὅπως σ' ἀρέσει· τὰ πράγματα αὐτὰ
τὰ κλέψες ἐσύ, εἶναι δικὰ σου. Πάρτα
καὶ κάνε τὰ ὅ, τι θέλεις.

Ὁ Φρέδος πῆρε τοὺς καρποὺς τῆς
κλοπῆς του κι' ἔφυγε μέσα σὲ γενικὴ
ἀποδοκιμασίαν. Πρέπει νὰ συμφωνή-
σουμε καὶ μετς μὲ τοὺς ἱππότες τῆς
Μαύρης Μάσκας, ὅτι ὁ Φρέδος Δυρμπάν
δὲν ἔκανε γιὰ κλέφτης: ἦταν κομμιέ-
νος ἀπ' ἄλλο πανί. Κι' ὁ ἴδιος ὁ Φιδὲς
ἀναγκάστηκε νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν
γενικὴ γνώμη καὶ κλαιγότανε:

— Τί κρίμα! νᾶναι γιὸς τέτοιου
πατέρα καὶ νᾶχῃ τόσα φυσικὰ χαρί-
σματα! Ἀκούς ἐκεῖ, δίνει πίσω τὰ
πορτοφόλια στοὺς κυρίους των... Τε-
λείωσε, δὲν εἶναι, προκοπὴ ἀπὸ δαυτοῦ!

Ἐνῶ οἱ κακούργοι ἔδλεπαν τόσο
ἀπελπιστικὸ τὸ μέλλον τοῦ Φρέδου,
ἐκεῖνος ἀνέδθηκε καὶ κλείστηκε στὴν
κάμαρά του.

Ἦταν γεμάτος ἀηδία καὶ θυμὸ γιὰ
τὰ ψέμματα τοῦ Γιακὰ.

— Μὰ λοιπόν, συλλογίζοταν πέφ-
τοντας μ' ἀπελπίσιν στὸ παλιοκρέδ-
βατό του, ἐνῶ ἀπ' τὰ μάτια του ἔτρε-
χαν θερμὰ δάκρυα, παντοῦ μοχθηροὶ
ἄνθρωποι ὑπάρχουν, καὶ στοὺς κακούρ-
γους καὶ στοὺς νοικοκυραίους; Παν-
τοῦ μὲ διώχουν; δὲν ὑπάρχει πούθεν
θέση γιὰ μένα;... Μ' ἔδιωξαν ἀπ' τοῦ
μαραγκοῦ γιὰτὶ μὲ κατηγόρησαν πὼς
ἔκλεψα, πράγμα πού ἦταν ψέμμα
καὶ μὲ διώχουν τώρα ἀπ' τὴν συμμο-
ρία, γιὰτὶ μὲ κατηγόρησαν πὼς δὲν
ἔκλεψα, πράγμα πού κι' αὐτὸ εἶναι
ψέμμα!... Τί θὰ γίνω; τί θὰ γίνω;

Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ ΚΙ' Ο ΧΟΙΡΟΣ

(Συνέχεια. 1^η σελ. 131.)

Τότε θύμωσε ὁ ζητιάνος. Ἐκίνη-
σε δευτέρη φορά γιὰ νὰ συναντήσῃ
τὸ Μεγάλο-Χοῖρο· καὶ θυμόσατε πὼς
τὸν συνάντησε στὴ σκιά τοῦ προεδρι-
κοῦ παλατιοῦ καὶ τοῦδωσε μιὰ καλὴ
τρομάρα.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἄκουσε τὰ τού-
μπανα πού χτυποῦσαν κι' ἔμαθε πὼς
θὰ σφάζανε ὅλα τὰ γουρουνία τῆς
χώρας.

«—Τώρα ἔχουμε βιάση!» σκέφτη-
κε ὁ ζητιάνος. Ἦταν ὁ ἴδιος γουρουνί.
Ἐτρεξε, ὅσο μπορούσε πρὸ γρήγορα
μὲ τὰ τέσσαρά του πόδια, πῆρε τὸ
γράμμα, ποῦτανε στὸ κούφιο δέντρο,
μὲ τὸ στόμα του, καὶ τρεχάλα στὸ
μικρὸ σπίτι πού καθόντουσαν τὰ ὄχτῶ
τοῦ ἀγόρια, τόσο πεινασμένα καὶ φτω-
χὰ ὅπως τὰ εἶχε ἀφήσει. Ἐρριξε τὸ
γράμμα στὴν πόρτα κι' ἔφυγε πάλι
τρεχάτος, καὶ δὲ τὸν ξανάδε κανεῖς
ἀπὸ τότε.

Μὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ζητιάνου διαδύ-
σανε τὸ γράμμα πούχε γράψῃ ὁ πα-
τέρας τους. Διαδύσανε γιὰ τὰ κόκ-
κινα λευκόκλαδα, κι' ἔμαθαν πὼς ὁ πα-
τέρας τους εἶχε ἀλλάξει πετσί μὲ τὸ
χοῖρο στὴν ἐσχάτη ἀνάγκη. Καὶ κατα-
λάβαινε τώρα πὼς ἦτανε κείνο τὸ γου-
ρουνί πού τοὺς εἶχε φέρει τὸ γράμμα.
Καταλάβαινε ἐπίσης πὼς ἦτανε ἐκεῖνο
τοῦ γουρουνί πούχε τρομάξῃ τὸν πρόε-
δρο προχτές. Καὶ καταλάβαινε τέλος
πὼς ὁ πρόεδρος ἦταν ὁ Μεγάλος-
Χοῖρος ὁ ἴδιος καὶ πὼς εἶχε φερθῇ
ἐλεεινὰ σ' ὅλους τους.

Πῆγανε τότε καὶ κόψανε μακρυὰ
λευκόκλαδα, ἕνα γιὰ τὸν καθένα, καὶ
ὑποσχέθηκαν ἕνας στὸν ἄλλο νὰ μὴ
θοῦν τὸν κύρ-πρόεδρο νὰ κρατῇ τὶς
ὑποσχέσεις του, κι' ἂν δὲν ἤθελε, θὰ
τὸν βοηθοῦσαν νὰ βγῇ πάλι ἀπὸ τὸ
φευτικὸ του πετσί.

Ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς γιούς ξε-
κίνησε ἀμέσως. Πῆγε ἴσα στὸ
παλάτι τοῦ προέδρου, πού καθότανε
στὴ καρέκλα του. Καὶ τρώμαζε τόσο
πολύ, πού ἀρχισε νὰ τρέμῃ ὅταν εἶδε τὸ
ζητιανόπουλο μὲ τὸ κόκκινο λευκό-
κλαδο στὸ χέρι. Ἐβλεπε τὸ παλληκά-
ρι στὴ φυλακὴ καὶ τὸ ἀποκεράλιζε.

Τὸν ἄλλο χρόνο ἦρθε τὸ ἄλλο παλ-
ληκάρι, κι' εἶχε τὴν ἴδια τύχη.

Τὸν τρίτο χρόνο ἦρθε τὸ τρίτο καὶ
πάει λέοντας.

Ὁ πρόεδρος ἔβραζε νὰ τοὺς ἀποκε-
φαλίζουμε ὅλους. Στὸ τέλος ἔμεινε
μόνο τὸ ὄγδοο καὶ τελευταῖο παλλη-
κάρι. Αὐτὸς ὅμως ἦταν κι' ὁ πρὸς ἔξυπνος.

Ἐκρυψε τὸ κόκκινο καμιτσάκι στὸ
μανίκι του. Μῆλκε σὲ ὑπηρεσία σ' ἕνα
εὐγενὲς ἄνθρωπο στὴν πόλη. Τὸν ἄλλο
χρόνο πῆγε σ' ἕνα εὐγενὲς ἀκόμη, καὶ

Τώρα, πού ἦρθε πιά τὸ βράδυ,
φωτεινὴ πυγολαμπίδα,
τοῦ φωτός σου τὴν ἀρείδα
οἶχες μὲς στὴ σκοτεινιά.

Φέγγε γιὰ τὸ λουλουδιόκι.
πού στὸν κῆπο μέσα ἀνοίγει
καὶ τὰ φύλλα ἐστύλιζει
γιὰ νὰν' ἔτοιμο ταχιά.

Φέγγε καὶ γιὰ τὴν ἀράχνη,
τὸ πανάκι τῆς πού ὑφαίνει,
σιωπηλὴ καὶ προκομμένη,
στὸ σκοτάδι τὸ βαρὺ.

Φέγγε γιὰ τὸ ποτικιάκι,
πού δὲν ἔχει ἀκόμη φάει
καὶ στὰ στάχια τριμυρνάει
τὸ φαί του γιὰ νὰ βρῇ.

Φέγγε καὶ γιὰ τὸ μαμουῖνι,
πού ἀνὰ-σινὰ βοῦτζει
καὶ στοὺς θάμνους φτερουγίζει
καὶ στοὺς ἥκιους τριμυρνᾷ.

Τέλος, μέσα στὸ σκοτάδι
φέγγε καὶ γιὰ τὸ διαβάτη,
πού σιγὰ ἀπ' τὸ μονοπάτι
στὸ σπιτάκι του γυρνᾷ.

Τώρα πού ἦρθε πιά τὸ βράδυ,
φωτεινὴ πυγολαμπίδα,
τοῦ φωτός σου τὴν ἀρείδα
οἶχες μὲς στὰ σκοτεινιά.
(Κατὰ τὸ Παλλικό)

ΜΙΧ. Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΥΓΟΛΑΜΠΙΔΑ

Τώρα, πού ἦρθε πιά τὸ βράδυ,
φωτεινὴ πυγολαμπίδα,
τοῦ φωτός σου τὴν ἀρείδα
οἶχες μὲς στὴ σκοτεινιά.

Φέγγε γιὰ τὸ λουλουδιόκι.
πού στὸν κῆπο μέσα ἀνοίγει
καὶ τὰ φύλλα ἐστύλιζει
γιὰ νὰν' ἔτοιμο ταχιά.

Φέγγε καὶ γιὰ τὴν ἀράχνη,
τὸ πανάκι τῆς πού ὑφαίνει,
σιωπηλὴ καὶ προκομμένη,
στὸ σκοτάδι τὸ βαρὺ.

Φέγγε γιὰ τὸ ποτικιάκι,
πού δὲν ἔχει ἀκόμη φάει
καὶ στὰ στάχια τριμυρνάει
τὸ φαί του γιὰ νὰ βρῇ.

Φέγγε καὶ γιὰ τὸ μαμουῖνι,
πού ἀνὰ-σινὰ βοῦτζει
καὶ στοὺς θάμνους φτερουγίζει
καὶ στοὺς ἥκιους τριμυρνᾷ.

Τέλος, μέσα στὸ σκοτάδι
φέγγε καὶ γιὰ τὸ διαβάτη,
πού σιγὰ ἀπ' τὸ μονοπάτι
στὸ σπιτάκι του γυρνᾷ.

Τώρα πού ἦρθε πιά τὸ βράδυ,
φωτεινὴ πυγολαμπίδα,
τοῦ φωτός σου τὴν ἀρείδα
οἶχες μὲς στὰ σκοτεινιά.
(Κατὰ τὸ Παλλικό)

στὸ τέλος φάνηκε τόσο ἱκανὸς πού διω-
ρίστηκε γραφέας τοῦ ἰδίου τοῦ πρόε-
δρου, νὰ τοῦ γράφῃ ὅλα του τὰ γραμ-
ματα, γιὰτὶ ὁ πρόεδρος κουραζότανε
τόσο νὰ γράφῃ! Δὲν ἤτανε διόλου
φτιασμένος γι' αὐτό. Λοιπόν: Τὸ παλ-
ληκάρι διορίστηκε γραφέας στὸν ἴδιο
τὸν πρόεδρο, καὶ ἔλαβε τριῶνμηνῶν μι-
στοὺς μπροστὰ κι' ὠραῖο σακκάκι μὲ
χρυσὰ κορδόνια· καὶ πρώτη φορά
ποῦρχότανε στὴν καινούργια του θέση
ἦτανε στὸ μεγάλο γεῦμα ποῦδινε ὁ
πρόεδρος στὴν πλατεῖα τῆς πόλης
στοὺς εὐγενέστερους κύριους καὶ κυ-
ρίες ὅλης τῆς χώρας.

7. Ἦτανε μιὰ μεγάλη γιορτὴ!

Μεσ' στὴ μέση τῆς πλατείας καί-
γανε μεγάλες φωτιές πού δράζανε
σοῦπες, τῆγανίζανε δώδια κλπ. γιὰ ὅλη
τὴ συνάθροιση. Πίσω ἀπὸ τὶς φωτιές
ἦταν ἕνα ὕψωμα. Ἐκεῖ θὰ καθότανε
νὰ φάῃ ὁ πρόεδρος μ' ὅλες τὶς ντάμες
καὶ τοὺς καθαλιέρους τους. Κοντά-
κοντὰ στὴ χρυσωμένη καρέκλα τοῦ
προέδρου ἦταν ἕνα τραπέζι πού
καθότανε ὁ καινούργιος γραφέας
μὲ τὸ καλαμάρι του καὶ τὰ χαρτιά
του, γιὰ νὰ γράφῃ ὅλους τοὺς λό-
γους πού θὰ δόζανε κατὰ τὸ γεῦ-
μα. Τώρα κτυπήσανε οἱ σάλπιγγες!
Ὁ Μεγάλος-Χοῖρος ἦρθε κι' ἔκατσε
στὸ τραπέζι τοῦ κι' ἀρχισε νὰ σερβί-
ρῃ τὴ σοῦπα.

Τράλαλαλά! Τώρα κτυπήσανε πάλι
τὶς σάλπιγγες. Ὁ πρόεδρος σηκώθηκε
μεγάλος, χοντρός καὶ παχύς, — νὰ
βγάλῃ λόγο. Ὅλοι χειροκροτοῦσαν
καὶ ζητωκραύαζαν, αἱ κυρίες κου-
νοῦσαν τὰ μεταξωτά τους, μαντήλια,
ἕνα μεγάλο μπουκέττο λουλούδια ρί-
χτηκε στὰ πόδια τοῦ προέδρου.

Μὰ τότε ἔπρεπε νὰ βλεπε κανένας
τὸ μικρὸ γραφέα, μὲ τὰ χρυσὰ κορδό-
νια στὸ σακκάκι... Σηκώθηκε γρήγορα,
ἐνῶ ἀντηχοῦσαν ἀκόμα οἱ σάλπιγγ-
κες. Ἐβλεπε ἀπ' τὸ μανίκι του ἕνα
μακρουλὸ κόκκινο λευκόκλαδο, πῆγε
γοργὰ κοντὰ στὸν πρόεδρο καὶ τοῦ-
δωσε τρία γερὰ κτυπήματα στὴ ράχη,
μ' ὅλη τὴν τὴ δύναμιν φωνάζοντας:

Ψί — τσί, ψί — τσί, ψί — τσί, ψί —
τσί. Δικό μου εἶναι τὸ πετσί!

Ἐγινε μιὰ φωνὴ κι' ἕνα κακό! —

— Πιάστε τον! φωνάξανε, δάλτε
τον στὴ φυλακὴ! Νὰ χτυπάῃ τὸν
καλὸ μας πρόεδρο;!

Μὲ μιάς ὅμως σταμάτησαν γιὰτὶ
οἱ ἄνθρωποι εἶδαν μπρὸς στὰ μάτια
τους τὸ πρὸς παράδοξο θέαμα ποῦχανε
δὴ ποτὲ τους! Ὁ πρόεδρος ἔσκασε
ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, καὶ πού στεκό-
τανε. Τὸ πρόσωπό του ἀνοῖξε ἀνάμεσα
ἀπ' τὰ μάτια.

Μετὰφρασις ἀπὸ τὸ Δανιὸν (Ἐπαι: τὸ τέλος)
ΦΟΥΔΑ Ν. ΛΑΤΖΙΑΚΗ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΓΛΥΚΕΙΑ ΒΡΑΔΙΑ

Γλυκεία βραδιά σ' ένα βραχάκι
είμαι τής έρημης άκτής
σκαρφισμένος τ' άγεράκι
στο μάγουλο γλυκά χιτπώ

Έχει ψηλά το φεγγαράκι,
τόλόφωτο και χαρωπό,
παίζει μ' έν' άσπρο συνεράκι,
όπου γοργά το κυνηγώ.

Κι' ή θάλασσα γαληνεμένη
σάν τη δική μου τήν ψυχή
μιά προσεχχ ήψη άνεβαίνει
άπό τα χείλη, μαντεύα...

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ

Η ΧΑΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Πρό έτών, όταν ήμαστε μικρό-
τεροι, ό άδελφός μου κι' έγώ, ό
θείος μας μάς έδωσε άπο μιά
δραχμή τής άποκηρξής, ν' άγορα-
σώμας μάσκες και κομψεί, κρ'ί-
παμε τις δραχμές μας να πάρουμε
κάτι άλλο.

Έτυχε να περιγ' μιά μέρα ένας
άρκουδιάρης με την άρκουδίά του
και να σταθώ κάτω άπό τα πα-
ράθυρά μας για να την χορεύω.
Μαζεύ ησαν ένα σωρό παιδι και
μερικ'ι μεγάλοι. Πρίν άρχισω να
την χορεύω, πήγαμε ό άδελφός
μου κι' έγώ, και τόν ρωήσαμε
τι πρέπει να του δώσουμε, γιά να
δούμε και μετ' το έκτακτο θέαμα.

— "Από μιά δεκάρα ό καθένας",
μάς ειπε ό άρκουδιάρης. — "Δεκά-
ρα δέν έχουμε, του λέμε" θά σου
δώσουμε ό καθένας άπό μιά δραχ-
μή και δώσε μας τα ρέστα." —
"Δέν έχω τώρα, μάς ειπε" φέρτε
τις δραχμές σας και σι μαζέψω,
σας δίνω τα ρέστα σας".

Δώσαμε τις δραχμές και θαν-
μάσαμε σάν χαζοί την άρκουδία
που χορεύε. Τελείωσε ό χορός,
έφυγε ή άρκουδία με τόν άρκου-
διάρη, μτήκαμε κι' έμετς μέσα.
Τότε μόνο θυμηθήκαμε τα λεπτά
που είχαμε να λαβίνουμε και,
άγκαλισμένοι, κλαίγαμε την χα-
μένη περιουσία μας.

ΑΦΡΙΣΜΕΝΟ ΚΥΜΑ

Ο ΜΠΑΤΣΟΣ

"Όταν ήμουν τεσσάρων χρονώ,
είχα ένα φίλο τής ίδιης ηλικίας
που τόν έλεγαν Γρηγόρη. Τά σπι-
τια μας ήσαν κοντά, σέ έξοχικό
μέρος, και όλη μέρα παίζαμε ά-
γισπηνέιο. Ήλθαν οι άποκηρξές
και μετς είμεθα καταχαρούμενοι
που οι μαμάδες μας μάς έτοιμα-
ζαν παλιότατα κοσμήματα. Τά δι-
κά μου ήσαν κόκκινα με μεγάλη
μαύρα κομψία, και του Γρηγόρη
ό κόκκινα. Μ' έντυσε έ α πρωί
ή μαμά τά μασαράδικά μου και
μ' έστειλε να φωνάξω τόν Γρη-
γόρη να παίζουμε. Κατεβαίνει
και ό Γρηγόρης χαρούμενος και
μασαρεμένος. Αλλά, περιεργό-
μολις με είδε, κατσούφιασε. Τό
έδιο κι' έγώ... Σ' αθήκαμε γιά λί-

γο κοιτ ζογτας άγρια ό ένας τόν
άλλον και ύστερα, σαν να ήμα-
στε συνενοημένοι, σηκώσαμε συγ-
χρόνως τά χέια μας και μπα-
ταστήκαμε. Αρξίσαμε τότε τά
κλάματα και πήγαμε ό καθένας
στο σπίτι του. Γιατί άνά γα;

ΑΣΠΡΟ ΣΥΝΕΦΑΚΙ

ΒΡΥΣΗ

Σέ δενδράδα κοντά
σε άψηλο κυπαρίσσι,
κρυσταλλίνο νερό
μ' όρη τρέχει άπό βρύση.

Αδιάκοπα τρέχει,
τρέχει, φεύγει, γλυστερώ,
Κι' ό,τι βρή παρασύρει,
κλαδιά, φύλλα ξερά.

Μις κοπέλλα πηγαίνει
έκει κάτω στη βρύση,
τό σταμνί της νεράκι
δροσερό να γεμίση.

Κι' ό βοσκός άπ' τή ράχη
την ψηλή κατεβαίνει,
και ό, δύ η ό ήλιος,
το κοπάδι κει φέρνει.

Αδιάκοπα τρέχει
το νεράκι μ' όρη
κι' ό καθένας που πίνει,
την βρυσούλα εύλογεί.

Που τά χείλια δροσίζει
και την δίψα των σβύνει,
και στο νου και στο σώμα
μιά ξεκούραση δίνει.

ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΔΥΣΗ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΛΑΕΤΤΑ

"Ηθελε να δείξω στά νεαρά κο-
ρίτσια την άριστοκρατική άπλό-
τητα που φαίνεται σ' αγάλματα
και σ' άλλα πρόσωπα που μάς
μένουν άπό τις άρχαίες Έλληνι-
νίδες και Ρωμαίες γυναίκες. Οι
έβλεπαν πόσο τα μαλλιά δεμένα με
άρπεια, και τά φορέματα που
πέριτον με μακρές πτυχές, είναι
ευχάριστα και μαγαλοπρεπή. Οι
ήσαν καλό επίση, άν άκουαν τους
ζωγράφους και τους άλλους άν-
θρώπους που έχουν έκτακτο γού-
στο, να δειλουν. Όσο λίγο κι'
άν άνέβαινε ψηλότερα τό πνεύμα
τους, άπό την άπασρόληση τής
μόδας, θά είχαν σέ λίγο μιά με-
γάλη περιφρόνηση γιά τά σγυρ-
νά τους, τά τόσο άπομακρυσμένα
άπό τό φυσικό, και γιά τά φορέ-
ματά τους, τά τόσο έπιτηδεμένα.

Έξωφρα καλό ότι δέν πρέπει να εύ-
χόμεθα να πάρουν τό αρχαίο έξο-
τετικό, αλλά μπορούν να πάρουν
τό γούστο αότης τής άτελούς
των φορεμάτων, τής τόσο χαρι-
τωμένης, τής τόσο άριστοκρατι-
κής, και έξ άλλου τής τόσο σύμ-
φωνης με τή χριστιανική ήθη.
Έτσι συμφωνώντας έξωτερικ'ι με
τις σημερινές συνήθειες, θά ήξε-
ραν τουλάχιστο τί πρέπει να
σκέπτονται γι' ατέ, θά υπά-
κουαν στή μόδα, όπως σέ μιά κυ-
ρία ένοχλητική, και δέν θά τής
έδιναν παρά εκείνο μόνο που δέν

θά μπορούσαν να τής άρηθού.
Οι άληθινές χάριτες, άκόλου-
θούν τή φύση και δέν τήν ένοχ-
λούν ποτέ.

(Fénelon)

TITANIA

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

(Αλληλογραφία φύλλον 1-11)

Τά μάθατε; Τό ρολόι όσων δέν
παίρνουν «Διάπλασι» δείχνει...
μεσανυχτά! Έτσι δέν είναι, Ρώμη
Ρωμύλε;

Ό γιατρός κ. Ε., Μιυρούκα,
θάλπει στή γλώσσα αύτων των
βιβλίων σημεί... κακοσομηνιάς,
γι' ατέ τά πετούσε!

Τι συμπτώσεις συμβαίνουν σ'
ατέ τόν κόσμο! Ό Ε. Α. Γραμ-
ματικός ν' άναφέρει τ... Έλλη-
νική γραμματα!

Καλώς όσες, σάν τά χιόνια,
Ρεζεντά. Ούτε κομψή; νάσουν
θά αινες τόσον καιρο να παρουσι-
αστείς!

Κάι έρωτήσεις πού σου κάνουν
μεικροί! Ακουτί ρωτή ό 'Τιπό-
λυτος: «Πώς ή-αν ό κισμος πρό
100 έτών». Μά πώς θάλει να ξε-
ρουμε, άφού δέν είμαστε ού... 15;

ΑΦΕΛΗΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΛΑΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΦΑΛΑΚΡΟΙ

Μά μέρα, δυό φίλοι, φαλακροί
κι' οι δυό, περιπατούσαν 'ς ένα
δρόμο. Αξαφνα, βλέπουν σέ μιά
άκρη να γυαλίξη ένα πράγμα.

Φιλάζονται πώς είναι κάτι πο-
λύτιμο και καθενας τό θέλει γιά
τον έαυτό του Σπρώχνονται, τσα-
κώνονται, κλωτσποτιούνται, μι-
λιτραβιούνται... Κι' άφού χάνουν
στην παλη, αότη και τις τελευ-
ταίες τριχες που έμεναν στο κε-
φάλι των, πλησιάζουν, τσακώ-
νουν πάντα, τό πράγμα που γυαλί-
ζει εκεί στην άκρη Και τότε βλέ-
πουν άπό κοντά, πώς ή-αν... ένα
γυνί!

[Παράφρασις] ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ή Κυριτζούσα Κυανόλευκος
που έχει βήχα, λέγει:
— Αχ, τί να κάμω γιά να μου
περάση!..

Κι' ό Ασπαράτ τής άπαντ.
— Να καταπις έ α ψαλλίδι να
σου τόν κόψη!

Έστάλη υπό του Σανέλλω

Ή Μαρία: — Ίνέ, φέρε μου τά
κομμάτια του μαντολίνου μου να
παίζω λίγο.

Ό Ίανός: — Τι; τά κομμάτια;
Τό τσάσε λαιτόν τό μαντολίνου
σου;

Έστάλη υπό της Μελαχροινής Μουσμέ.

Τις Αποκηρξές, μασαρεμένος
κρυφί ό Τοτός, πάσι στή μαμ-
μά του και τής λέει:

— Μαμά, ποιος είναι;

Έστάλη από τ Κρητ. Προσκοπάκι

Ό Μίμης βλέποντας φωτογρα-

φίαν που περιτάνει έ α κύριον
και μιά κυρία, ρωτά:
— Μαμά, αότη ή κυρία, που σέ-
κεται δίπλα στον άτρα της, εί-
ναι γυναικα τού;

Έστάλη υπό του Κάλλιμαν

201ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚ. ΣΚΗΝΗΣΙ-
ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ ΤΟΥ 1922

Καθώς σάς ελπα και προηγού-
μένως, ή έπιθυμία μου — γενική
άλλως τε έπιθυμία, — είναι να
βελτιωθή ή «ποιότης» τών Πνευ-
ματικών Ασκήσεων και να ήσθ
ή ποικιλία των και ή πρωτοτυ-
πία. Προς τούτο ο σάς έόυσθηα το-
νάρχιστε να εργάζεσθε και να
καταρτίσετε με την ήσυχία στή
Συλλογή π ή θά σάς ζητούσε
για τό Διαγωνισμό τής Β' εξαμη-
νίας. Σήμερα, καθώς βλέπετε, τ
προκηρύττω. Κι' άν ή Συλλογή
σας δέν είναι έτοιμη, έχετε άρ-
κετό καιρό να τήν έτοιμάσετε, τ
την συμπληρώσετε ως τό τέλος
της προθεσμίας. Αλλά με την ή
δια μέθοδο που σάς είπα: σιγά-
σιγά, με σκέψη. Όχι βιαστικά
πράγματα, τής τελευταίας στή
μην. Έτσι έλπίζω κι' οι σίτχοι
των έμμετρων σας να είναι καλά
δολεμένοι, και τα ζητούμενα να
είναι καπως καινούργια, — όχι
αίώνια, τα ίδια και τα ίδια, —
ή Συλλογή σας να περιέχη κι' έ
τουλάχιστο νέο είδος Ασκήσε-
ως, πρωτότυπο, ιδιικής σας έπινο-
σεως, (σάν τό Cinéma-Rebus, τ
Κινηματογράφου, του φίλου μου
Μαρκαντωνίου.)

Σύμφωνα με τάνωτέρω, οι όροι
του Διαγωνισμού είναι οι εξής:

1. — Είμπορούν να λάβουν με-
ρος όσων γενικώς όσοι έχου-
ν ψευδώνυμον έγκεκριμένο δια
1922 επί πληρωμή δέ μιά δρα-
χμής οι άνευ ψευδωνύμου συν-
δρομητάι και τάδε φαι των, κα-
δίο δραχμών οι άγορασταί.

2. — Κάθε διαγωνιζόμενος πρέ-
πει να στείλ η από μίαν Συλλογή
που να περιέχη δεκαπέντε ως εί-
κοσι εν όλω Ασκήσεις διαφόρων
είδων, κατά την ταξιν που δημο-
σιεύονται συνήθως εις τό φύλλον
μας. (Δεξιόγροφι πρώτα και λο-
πά έμμετρα, κατόπι Δημώδη Αί-
νίγματα, Σχήματα, Κρυπτογρ-
φικά, Μαγικά Γράμματα, άλλα
είδη διάφορα, και τέλος Άκρα-
στιχίδες, Φωνηεντόλιπα, Έλλιπα-
σύμφωνα, Γρίφοι.) Απ' τάς εί-
κοσι Ασκήσεις κάθε Συλλογής
αί πέντε, άν γνωρίζ η γαλλικά
συνθέτης, είμπορεί να είναι κα-
γαλλικά, είτε πρωτότυποι ιδιαι-
του, είτε αντιγραμμένοι από γα-
λλικά περιοδικά (όχι όμως Άνα-
γνωσμάτια) Και εις την μίαν
περίπτωσιν και εις την άλλην, πρέ-
πει να τό δηλώνη κατωθεν τ
Ασκήσεως, άν εινε δηλαδή ιδιαι-
του, ή άν αντιγραφή από γαλλί-
κόν περιοδικόν και ποίον.

3. — Μία Συλλογή είμπορεί να
περιέχη όλίγα ή και ένα μόνο
είδος Ασκήσεως, (όλο Γρίφου
π: χ: ή όλο Μαγικά Γράμματα,
Δεξιόγροφους, ή Αίνίγματα κτλ.)

Προτιμάται όμως ή μέλη της Συλ-
λογής, εκείνη που περιέχει άπό
πέν η δύο Ασκήσεις όλων των
είδων. Είσης δέν ήπιτοκλεισθή
μμία Συλλογή άν περιέχη τά
γνωστά μόνον και συνήθη είδη
Ασκήσεων. Θά προτιμηθή όμως
και θά έλθ η σέ άνωτερη θέση ή
Συλλογή που θά έχ η όσο τό δυ-
ατόν περιούσιον νέα, πρωτότυ-
πα είδη. — Έννοείται έπιτυχημένα.
(Οι συνθέται πρέπει να έχουν υπ'
όψει και τούτο: είδη με είκόνας,
που θά απαιτούσαν ζωγράφον, τσι-
γογράφον και έξοδα, δέν είναι
δεκτά) μόνον με σχήματα που
είμπορούν να γίνωνται τυπογραφι-
κώς, σάν ατά που δημοσιεύονται
τώρα.)

4. — Η Συλλογή πρέπει να εί-
ναι τσιτικά και καθαρά γραμμέ-
νη, εις τετραδίου μεγάλου κατά
προτίμην σχήματος, (που τό
καίμετε και μόνον σας με δυό-
κοιές κόλλες χαρτί.) Εις τό έξω-
φύλλον του τετραδίου να γράψετε:
«Συλλογή Πνευματικών Ασκήσε-
ων διά τόν 201ον Διαγωνισμόν»
και άμέσως άπό κάτω τόνομά σας,
τό ψευδώνυμόν σας (όσοι έχετε)
την ήλικίαν σας, την διαμονήν
σας και την χρονολογίαν. Μέσα
εις τό τετραδίου, αι Ασκήσεις
πρέπει να έχουν αύθοντα αριθμόν,
έπιγραφην (τό είδος τής Ασκή-
σεως) και εις τό πλάγι καθεμι-
σένα υπάχ η ή λύσις της. (Τό κα-
λύτερον είναι, και τό συνήθη
πολλώ, ή σελίς του τετραδίου να
τακτίζονται εις δύο, και εις τό ένα
μέρος να γράφονται αι Ασκήσεις
και εις τό άλλο αντίκρου τινού λί-
κει.) Είς τό τέλος τής Συλλογής πρέ-
πει να υπάχ η ή Διαβεβαίωσις:
«Επί λόγφ τιμής διαβεβαίω ότι αι
άνωτέρω Ασκήσεις είναι πρωτότυ-
ποι, ιδιαι μου, έκτός των Δημι-
ών Αινιγμάτων και των Γαλλι-
ών. Και άπό κάτω ή υπογραφή
των συνθέτων, με τό ψευδώνυμό
του πάλι και την ήλικίαν του.

5. — Συλλογί διά τόν 201ον Δι-
γωνισμό, ή εκπληρούσαι πιστώ-
σαι κατ' άρχήν όλους τους άνω-
τέρω όρους, είναι δεκταί άπό σή-
μερον μέχρι τέλους Μαΐου 1922.
Από 1ης Ιουνίου θάρχισω να
δημοσιεύω Ασκήσεις άποκλειστι-
κώς άπό τάς Συλλογάς του νέου
διαγωνισμού και ής να
αυτότο Διαγωνισού και ής να
προκηρύξη ή άλλος. διά την Α'
Εξαμηνίαν του 1923, κανείς δέν
θά είμπορ η να στείλ η Ασκήσεις
προς δημοσίευσιν. Εντομετάξ η
θα δημοσιευθούν και τάποτελέ-
στα του τρέχοντος 1923 Δια-
γωνισμού, άπό τάς Συλλογάς του
όποιου λαμβάνονται άποκλειστι-
κώς αι όλοντες δημοσιεύμεναι
Ασκήσεις. (Β' Εξαμηνία του
1921 και Α' του 1922.)

6. — Είπιφύλασσομαι τό δικαίω-
μα, έάν ληφθούν τώρα Συλλογί
με άρκετάς καλές Ασκήσεις, να μη
προκηρύξω Διαγωνισμόν παρ' η με-
τά εν έτος, ήτοι διά την Β' Εξα-
μηνίαν του 1923.

7. — Οι διαγωνιζόμενοι θά δια-
ρεθούν εις τρείς Τάξεις άναλόγως
της ήλικίας των (και οι ήδη δη-
λώνοντες ήλικίαν επί του τετρα-
δίου των, κατατάσσονται εις την

Ανωτέραν, ό άνδηποτε ήλικίαν και
άν έχουν) εις έκάστην δέ Τάξιν
ήπινομηθούν χωριστά τό υπό τού
Όδηγού του Συνδρομητού όριζό-
μενα Βραβεία, τά όποια βλέπετε
εις τό 5. Κεφάλαιον, § 1 και 2,
(φύλλον 2, σελ. 14.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Αθήναι. 38 όδός Εδριπίδου
τήν 27 Μαρίου 1922.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Στέλνω
τό φιλή τής Α' άπης 'ς όλα μου
τά παιδιά. Η Χρίς τού Άνα-
στάσιος Ίησού Χριστού να τό φω-
τίξη και να τό οδηγ η πάντα στο
καλό. Και τού χροΐου.

ΠΩΣ πήγε, παιδιά, ή Πρωταπρι-
λιά; Ρελάσατε με τά ψήματα ποιάς
κόλλ ησαν ή τούς κολλήσατε; Για τά
δικά μου, θά ες πό μεθαύριο. Έν-
νοώ γιά κείνα που θά προσάθηταν
μερικοί να μου κολλήσουν. Γιατί
είς έφίτος δέν μπορώ να σάς κάω
Πρωταπριλιά Τό φύλλο μου, βλέ-
πετε, βγαίνει κατόπιν έσπτης.

Οι νέοι συνδρομηταί, όσοι δέν ή-
ξεραν τούς κανονισμούς και μου
έστειλαν Ασκήσεις, άς ίδουν σήμερα
την προκήρυξη του Διαγωνισμού
και άς συμμεφωθούν. Μπορούν μά-
λιστα να μου ξαναστειλουν και τις
Ασκήσεις που μου έστειλαν, γιά να
μην πάνε χαμένες, άφού τίς γράφουν
όλες μαζί, σ' ένα τετραδίο, σύμφωνα
με τούς όρους.

Ό Θ. Σ. Κομπ., άν και τρία
χρόνια συνδρομητής μου, μόνο σή-
μερα άπεφάσισε να μου γράψ η γιά
να μου π η τά έξης: Σκαλιόρτας έ
παλι άναγνωσμάτιο, χωρίς άρχ η
και τέλος, βοήκη κι' ένα ποίημα με
την έπιγραφή «Ένα φιλή στή μινάνα
μου» και με την υπογραφή Ι. Δαμ-
βεργης (που είναι πολύ γνωστός ποιη-
τής) Είναι όμοιο μ' άκείνο που με-
τέλεξε δικό του ό Εβξένος

Πόντος, και που ένα μέρος έδημο-
σίευσα στην Σ. Σ. του 13 φύλ-
λου, και που τόσο τό έπαινεσα στην
Κριτική μου, κι' είπα μάλιστα πώς
θα δημοσιευω και τό ύπόλοιπο
Τώρα ό Θ. Σ. Κομπ. μου στέλνει
σ' τους κι' άπ' ατέ τό ύπόλοιπο, τό
φυλλάκιον. Ώρατα δουλειά δηλαδή!
Μά έτσι είπαμε; Ναντιγράφετε ποιή-
ματα του Δαμβεργη και να μου τά στέλ-
νετε γιά δικά σας; Ίσως ό Εβξένος
Πόντος να μην ήξερε ότι ατέ δέν
είπιπέταται και θά νόμιζε, φαίνεται,
ότι τά κομμάτια που δημοσιεύονται
στή Σελίδα, τάντιγράφουν έτσι από
δω κι' από κει. Και γιά πρώτη
φορά τόν συγχωρώ. Αλλά να μη τό
ξανακα η, ούτε ατές ότε κανένας,
γιατ' είναι πολύ καλό πράγμα και
λέγεται άπάτη και κλοπή.

Τά Λογοπαίγνια, Μεγαλείον τής
Παρίδος, λένε τι. Έξωφρα κι' έγώ
πώς να σού πώ; Είναι μιά λέξη με
δυό σημασίες, που πρέπει να σκε-
φής γιά να τή βρής. Έξωφρα σέ ρω-
τού; Ποιό δ' υνό κάνει κρ ά; Σέβ-
ρά, αληθινά, κανένα βουδ' δέν κάνει
κρ ά. Μόνο οι κόρακες κάνουν... (Τό
λέει κι ή παροιμία: έκ στόματος κό-
ρακος, έξελθούσεται κρ ά.) Μά γιά να
ίδουμε Μήπως είναι κανένα βουδ'

που να τό λένε; Α, ναί, καλέ! ό
Κόραξ! Και τό λογοπαίγιο λυθήκε.
— Στάς Ασκήσεις, μπαίνουν συν-
ήθως δυό τρία λογοπαίγνια μαζί και
τότε ή Ασκήσις φέρει τόσους
αριθμούς, όσα είναι ατά τά χωρί-
στα Λογοπαίγνια, που μπορεί κανείς
να μη τά λύ η και όλα, παρ' μόνο
ένα ή δυό.

Κι' όμως, Καλαματιανό Δουλούδι,
οι περισσότεροι φίλοι μου εξακόλου-
θούν να μ' έχουν κι' άπό τειλώσουν
τό Γυμνάσιον, τί πολλόν καιρό άκόμα.
Όσο γιά τά κορίτσια ατά μ' αλφίνου
συνήθως όταν παντρευόμην και παλι
έχ η όλα. Ότε έχεις καιρό. Για τό
άλλο, τί να σού πώ; Όση κι' άν
είναι ή κλίση σου στή Λογοτεχνία,
πρέπει να μάθ η μετ' Επιστήμη,
δυνα θέλεις. Ό κ. Σ. που λέ η, ζή
σήμερα με τή Λογοτεχνία, έσπού-
δασε όμως φυσικομαθηματικά, κι'
όταν ήταν φοιτητής, ακολούθησε
στο Πανεπιστήμιο και διάφορα άλλα
μαθήματα: Ιστορία, άρχαιολογία, φυ-
σιολογία κτλ.

Και μέν, Χρυσοχρή, μ' εύχαρι-
στεί να μου γράψ η σ' ή ά και
μάλιστα όταν έξωφρα ότι σέ σέ άνα-
κουφίζει από τή λύπη Καλά κανείς
που κρατεί τό ψευδώνυμό σου τόσο
μυστικό! Όπως σωστά λέ η, είναι
κι' ατέ επί δεικνύσεται γιά να μα-
θαίν κανείς να κρατ η ένα μυστικό.

Χαίρω πολύ Περαστική, που από
μένα έκαμσε στενή φιληγάτα τό Θα-
λασσοπούλι κι' άκέρμα περισσότερο
που άποφάσισε, κατ' άποπροπή τής
φιληγάτας σου, να μου γράψ η. Έλ-
πίσω τώρα να τό κάν η συχνά.

Να κι' ό Σπουδής που είχε να
μου γράψ η καιρό. Μά που να τόν
άφησαν τά γλέντια, τά θέατρα, οι
χοροί, — ζή, βλέπετε, στην Κέκυρα,
— τά μαθήματα, τά σκίτσα και τά
πελώρια έκονογραφημένα γράμματα
που στέλνει κάθε τόσο του φίλου του
Νεΐλου Δέν είπα καλά πώς κύλησε
ό τέντερης και βρήκε τό καπάκι.

Ζήση Βραδέ, χαίρω που έγινε
καλά και σ' εύχαριστώ γιά όσα γρά-
φεις, άν και δέν ήλινται, όπως τό
αναγνωρίζεις ύπερ και μόνος σου.
Ναί, άφού δυό φορές άπέτυχε ή φω-
τογραφία σου, άς έκαδημοσιεύ η
και γιά τρίτη. Έχεις κάθε δικαίωμα
άφού έχεις τόσα βραβεία.

Ώρατα έπι τόλξ η μου έστειλαν α-
τήν την έβδομάδα κι' έξης: Κεραυνο-
βόλον Βίεμια, Αφελή Γυμνασιόπαις,
Νεΐλος, Μελαχροινή Σαμουτοπούλα,
Φούγος, Βραχυδέης, Βουνατός
και Διαβολικά τής Ηλιουπάλεως.

Έστέλεσας τάς παραγγελίας τω
και τούς εύχαριστώ όλους γιά τά
καλά των λόγια.

Αύτην την έβδομάδα έχω να
εύχαριστήσω θερμότατα γιά τά γεν-
ναία των έσπαθώματα, τούς καλούς
μου φίλους και φίλας: Ρίταν, Νεΐ-
λον, Ριγολέττον, Ανθερίδα, Έλ-
ληνοσυντακτικόν Μεγαλείον, Λύσαν
του Όρφέως, Αργοναύτην, Δέ-
σποιναν Τζόρμα, Αργίμ, Πι-
ρίδα. Τους εύχαριστώ επίσης γιά όσα
ότι έπιθύω πολύ να μου γράψ η)
Ρίταν (τά έλαβα κι' έστέλεσας όλες
σου τάς παραγγελίας πολύ ζωντανά
τό σκίτσο σου έκείνο, παρά το δ κ.
Π. σου έγραψε ιδιανέτως) κι' ό κ.
Φ. σέ ικανοποιεί σήμερα γιά δια)

Αθήν την έβδομάδα έλαβα τά
έξης: «Όταν...» κτλ. — «Στον Πα-

στη μου» κτλ. — «Από τό Πανεπι-
στήμιο». — «Ταξείδι στή Σελήνη»
— «Ατέ που βάζ η κρατούσαν» κτλ.
— «Τά γατάκια και τά χελιδονάκια»
— «Η χώρα με τά κίτρινα τριαν.
τάφυλλα». — «Χρυσοαίδης». — «Α-
σπλάγια». — «Περιγραφή του 16ου
Έλλην Σχολείου». — «Εκδήλωσις
χαράς». — «Λουλούδι». — «Ηλί-
η». — «Η Πασηλιά» κτλ. —
«Λάσος και πόλις» κτλ. — «Τά δυό
φρόντορα». — «Λυό Δύσας» κτλ. —
«Κονά λογοπαίγνια» κτλ. — «Απ'
τή ζωή των παιδιών». — «Η βαρ-
κούλα» κτλ. Παιδιά Πνεύματα.

Κοιτική τής προηγούμενης Σε-
λιδος. — Τά τρία πρώτα χωρίς πολ-
λές αξιώσεις, τά έδημοσίευσ ας έπί-
καιρα γιά την 25 Μαρίου. Η
παρατήρησ η τού Αφρόκρινου
έχει κάτι τό έξωχωριστό και τό συγ-
κινητικό. Αλλά τό ύρος χαλαίνει
μ' όλα τά διορθώματα που έκαμα
στή γλώσσα. — Ατέ τά Φαιδρά.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
(Οδών ψευδώνυμον άγρίνεται ή ά-
νανεούται, άν δέν συνοδεύεται υπό του
δικαιώματος δρ. 3. Τά έγγινόμενα ή
άνανεούμενα ισχύουν μέχρι τής 30 Νο-
εμβρίου 1922. Όσα συνοδεύονται από
Ανήκουν εις άγρία και όσα από Κ.
εις κορίτσια.)

Νέα Ψευδώνυμα: Έλληνοε-
ρωπαϊκόν Μεγαλείον, κ. (ΚΚ).
Ό εισοπλήττα, κ. (XXX). Αύ-
τόνομος Ίων, κ. (ΑΙ). Κερκυραίος,
κ. (ΔΔ) (Συρ ιωτικι, κ. (ΓΠ).
Αλαμπουρξός, κ. (ΑΚ). Βασιλεύς
τής Έσθμου, κ. (ΕΑ). Δοξή, κ.
(ΑΠ) Σπαθί τού Κωνσταντίνου,
κ. (ΚΓ). Κόκκινος

μα σου ναι, ή χαρά σου θα είνε μεγάλη όταν ή παύση στην Πατρίδα σου μεθύριο και θά βρής τόσα παιδιά με τή «Διάπλαση» στο χέρι και βέβαια που πρέπει να εδχαριστήσης και σὺ τὸν κ. Τσορώνη, τὸν διευθυντὴ τοῦ εἰς Γυμνασίου) Θαλασσοπούλε (ἀκούε εὐμένως, σὺ ἀπαντῶν ὅτι ἔχουν ιδέες καὶ ἀληθινὰ αἰσθημα, ἀλλὰ εἶναι ἀτεχνά πολὺ στὴ στή χειρογία· γιὰ τὰλλα θὰ τὰ ποῦμε στὸ ἐρχόμενο) Στέφανος Ι. Μακρ. (βρίσκω ὅτι ἔχεις δικίον σὲ δὲλα· καὶ μεθ' αὐτοῦ θὰ τὰ γράψω, γιὰτὶ σήμερα δὲν ἔχω τόπον) Τρελλήν Μουσάν (ἔστειλα τὰ φύλλα μοῦ διενεῖς λοιπὸν λίγος τιμὴς ὅτι τὸ ποίημά ἐκείνον εἶναι ἀκόσμη· πολὺ καλὰ ἂν τὸ δημοσιεύσω ὁμῶς· γιὰτὶ κληρώθηκε πρῶτος, καὶ ἀποδείχθη ὅτι εἶναι ἀντιγραφὴ, τί θὰ παθῇ;) Κλωνίον «Εὐαίως (ναί, καὶ αἱ γαλλικαὶ σ' εὐχαριστῶ γιὰ δὲλα) Κοσμομήτορα Ἑλλάδα (πολὺ ὠραῖο τὸ γράμμα σου ναι, σὲ Μαγικά Γράμματα εἰς τόνος δὲν ἔχει σημασία· μετατίθεται ὅπου θέλεις) Αἰκατερίνη Γ. Ρ. (πρέπει νὰ σταίγης καὶ 3 ἔρ διαιώμα ἐγκρίτως· νὰ μοῦ ἐκχαρτῇς καὶ τὰ ἐνυθώματα) Ζακινθινὸν (θὰ προσπαθῶ, ἂν καὶ δὲν εἶναι πολὺ ἐύκολο...) Τάσος Δράκον (ιδεὲς στὸ 9ο φύλλον) Ι. Ι. Ἀνδρουλιδάκης (εἰς δρχμας μόνον μάρκα εἶχι) Δημ. Κορδ. (μπορεῖ νὰ θυμῶναι ἐγὼ; καὶ ἔχω καιρὸ νὰ φάγω;...) Χάχαν (ἐλαβε, εὐχαριστῶ, ἔστειλα) Υἱὸν τῆς Αἰολίδος (αὐτὰ τὰ βιβλία δὲν εἶναι τοῦ κ. Φαίδωνος ὅπως ὑπάρχουν στὸ γραφεῖόν μου τὸ ἄλλο εἶναι συνάντησις ἱερῶν) Βασιλέα τῆς Ἑρμῆον (ἐλαβε, εὐχαριστῶ πολὺ καὶ γιὰ ὅσα γράφεις· μὴν ἐσχίζεις τώρα ποὺ πῆς ἐς ψευδώνυμο, νὰ φαίνεσαι) Κόκκινον Κοῖνον (αὐτὸ ἦτο τὸ καλὸν ἀπ' ὅλα· γράφες μου νὰ σὲ ἱδῶ) Μπουμπουλιναν (αὐτὸ σὺ ἐδιδάξαι· τὸ γράμμα σου μοῦ ἄρεσε πολὺ· ὁ χάρτης τῶν λύσεων πωλεῖται δρ. 1.50 ἡ διμῆς ἀπὸ 13 φύλλα ποὺ φτάνουν γιὰ ἓνα Διαγωνισμὸν) Καρπίνην, Λεβεντιάν (ἐλαβε, εὐχαριστῶ) Νιαράραν, Πυροβολιτάκι, Εὐγενή Ἰππότην, Αἰκινήτητον, Ἀεροπόρον, Ματωμένο Δαφνόκλαδο κτλ. κτλ.

Ἐλευθερίαν, Δίαν, Νομοταγὴ Ν. Γρηγορ., Φοῖβον, Λευτεριάν (ἔστειλα) Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἐλαβα μετὰ τὴν 26 Μαρτ., θά ταυτῶς στὸ προσεχές.

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τῆς Α' Περιόδου (1879-1893)

ἀπὸ τοὺς ἐκδοθέντας 24 τόμους ὑπάρχουν ἀκόμη μόνον οἱ εἰς ἡ: ἐπτά: 5ος, 7ος, 12ος, 14ος, 18ος, 19ος, καὶ 20ος. Ἐκαστος τόμος δρχ. 6, ταχυδρομικῶς δὲ ἀποστελλόμενος δρχ. 6,30 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ δρχ. 7,20 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Τῆς Β' Περιόδου (1894-1921) ὑπάρχουν ὅλοι οἱ ἐκδοθέντες τόμοι, 28 ἐν ὅλῳ. Ἐκατος, 10ος, 22. Ταχυδρομικὰ τέλη ἐκαστοῦ τόμου προσθεῖται εἰς τὴν ἀνω τιμὴν: Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν λεπτὰ 50 (ἀρχαῖος καὶ δρ. 1.50 ὁ ραμμένος, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν δρ. 3.—εἴτε ἀρχαῖος εἴτε ραμμένος.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Πωλούμενα εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

«Διὰ πλάσεως».

Θέατρον, Τόμος Β' . Δρ. 8 — (6)

Θέατρον Τόμος Γ' 8. — (60)

Ὁ Κόκκινος Βράχος... > 6 — (6)

Ἡ Τιμὴ τοῦ Ἀδελφοῦ

Δύο Τόμοι (1 10)

Ὁ Πόλεμος 7 — (60)

Πετριεὶς στὸν Ἥλιον 5 — (50)

Φοιτητὰς 5 — (50)

Τὸ Ζηκυνθινὸ Μανιῆλι 5 — (50)

Ἡμετεῖς 3. — (40)

Ἀφροδίτη 8. — (60)

Δάσκαλος 7. — (60)

Ἡ Κωμῶδία τοῦ Ἀδελφοῦ

στ' αὐτὸν > 2. — (30)

Ἡ Δέξη Μαλλιάδου 2. — (30)

Ὁ Κακὸς Δρόμος 6. — (60)

Στέλλα Βιολάντη 6. — (60)

Αἱ ἐντὶς παρενθέσεως τιμαὶ εἶναι τὰ Ταχυδρομικὰ τοῦ Ἐσωτερικοῦ. Διὰ τὸ Ἐξωερικὸν τὰ διπλασία.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια τοῦ νέου 200οῦ Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2' Ἰουνίου· ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ, ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φυλλαδίων.)

249. Δεξιόγραφος.

Μυθική βαπτιστοῦλα
Ἐὶν εἰς τὴν μετὰ γράμμα,
Εἰς τὴν Παλαιστίνην πόλιν
Θὰ πρεσβύτην ἐν τῷ ἄμῳ.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἀετοῦλου

250. Λογοπαίδικες Δεξιόγραφος.

Ἀντὶ λῶ ἔδωκα καὶ
Κι' εἰς ἀμέσως νὰ φανῇ
Ἦνα ζῶον κερατφόρο
Μὴ καὶ ὅπου αἰσθητό.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Λύρας τοῦ Ρήγα

251. Συλλαβογραφος

Καταφατικό
Ἡ πρώτη συλλαβὴ μου
Γράμμα γήρῳ
Εἶναι ἡ δεύτερὴ μου
Καὶ δροσιστὴ
Ὅλη ἡ βικαρίῃ μου.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἀλῆ Δωριῆ

252. Διπλοῦς Μεταγραμματισμός.

Ἀν εἰς ἀπ' τοὺς δώδεκα
Ἀλλίξῃ τὸ κεφάλι,
Δυστολῶμενος βασιλεύς
Ἀρχαῖος ἐπρεσβύτης.
Μὰ καὶ ἐν τῇ μέσῃ του.
Λυγρὰ δὲ ἀλλάξῃ,
Φτεροὶ θ' ἀνοίξῃ στὴ σιγῇ
Στὰ βῆλ νὰ πετάξῃ.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Διπλάνου

253. Ψαροκόκκαλον

* * * * *

Ν' ἀντικατασταθῶν εἰς ἀστερίσκοι διὰ γράμματων ὥστε νὰ γινώσκονται κατὰ σειράν: Στωϊκὸς φιλόσοφος, νῆος τοῦ Αἰγαίου, πόλις τῆς Θράκης, Ἀδικοκράτωρ τῆς Ρώμης, νῆος τοῦ Αἰγαίου, κράτος τῆς Εὐρώπης, μετεωρολογικόν, Κένταυρος. Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Χρυσόφ. Ἐλπίδα

254. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 = Κράτος εὐρωπ
2 3 7 2 1 = Περιορισμός.
3 5 6 7 2 1 = Ἀρχαία πόλις.
4 8 3 7 2 1 = Ἀπλοῦν σῶμα.
5 3 7 1 1 8 = Ποιήτρια
6 3 8 7 8 = Μυθολογικόν
7 2 1 = Ἀνθος.
8 1 1 8 = Ἁγία.

Ἐστὴν ἀπὸ Πάνου Χαρδαβέλλα

255. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ εἰς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐξῆς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλα τόσα λέξεις:

αἰλή, Ρῆνος, ἴσος, μέλος, ὤμιον.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ὑπερασπ. τ. Σουλίου

260. Ἀκροστιχίς

Τ' ἀρχικὰ τῶν ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Π. Ἑλλάδος: 1, Εὐχάριστον αἶσθημα 2 Ἀγία, 3, Ζῶον ἄγριον 4, Μέρος τοῦ σώματος 5, Δένδρον κοινόν. 6, Νῆος τοῦ Αἰγαίου.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἀγαθοῦ Διαβολοῦ

261. Φωνηεντόλιπον.

π-θ-ρ-ε-θ

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἡλιολάτρου

262. Γρίφος.

κτ κτ ον
κτ κτ τε
Κω π' κτ τχ
κτ κτ γα
κτ κτ οχ

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Ἰω. Ν. Χαρίση

Διὰ τοῦ; Γαλλομαθεῖς.

263. Ἀκροστιχίς.

Τ' ἀρχικὰ τῶν κάτωθι λέξεων, μεταφρασμένων γαλλικῶς, ἀποτελοῦν εὐρωπαϊκὴν πρωτεύουσιν: 1. Θηλεία ἑλαφος. 2, Φρικὴ. 3, Βασιλεῖς. 4, Ἐλευθερος. 5, Φόρος. 6, Χιόν.

Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Γυμνασ. Ζετανίου

264. Μικτόν.

Q-cu-s'-iue-dt-ae.
Ἐστὴν ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Τρόικου
Παροράματα — Εἰς τὴν ὁπ' ἄρ' 235 Γαλλικὴν Ἀσκησιν τοῦ 16ου φύλλου, στίχος ἐκτος, ἀντὶ Goapnaitre ν' ἀναγνωσθῇ Connaitre. Τοῦ ἐπομένου Γρίφου ὁ λανθασμένος ἀριθμὸς 036 νὰ γίνῃ 236.

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πν. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ. 49

736. Γυμνάσιον (γῆ, πᾶς, Σιών). — 737. Ἐλος-βέλος. — 738. Μήλος-ὀσμὴ. — 739. Ὁ Κορσός, ἡ Κορέα. 740. Α Ε Ν Γ ΑΙ ΜΙΝΩ

Ρ Γ Ω ΤΑΥΡΟΣ (Ἰα-
Μ Χ Ρ
Κ Ν Ε Ζ Ο Σ νός, Νισυρος.
Κ Α Ν ὄμιος, ταῖς,
Κ Υ Ι αἰών, ὕμνος
Κ Σ Α
ῤωσία, ὄρνις, Σῦρος.) — 742 — 746 Διὰ τοῦ Ω: ὠρα, σῶμα, χῶρα, κάτω, Ρώμη. — 747. Γηρόσκιον διδασκόμενος — 748. Μετὰ Θεὸν ἡ Πατρίς, (μὴ ἂν θε-δν-εἴτα τρίς.) — 749 Les bons comptes font les bons amis

Τὸ πρωτίστον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐν καιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

παρακλινοῦνται, μὴ ὑπερχοντος πλέον εἰσπράκτορος, νὰ νανέω-
ρουν ἅμα τῇ λήξει τὴν ἐγγραφὴν των, ἀποστελλόντες τὸ ἀντίτιμον ἀπ' ἐξ ὅθι εἰς εἰς τὸ Γραφεῖον μου, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ κομιστοῦ εἴτε διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.
Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἔως 10' τὸ πολὺ λέξεις μετὰ ἀπλὰ στοιχεῖα δρ. 3 (ὁ ἐλάχιστος δρος). Πέραν τῶν 10 λέξ. 30 λεπ. ἡ λέξις, μετὰ χεῖρα δὲ στοιχεῖα λεπ. 40 καὶ μετὰ χεῖρα λεπ. 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 1,50 — (ΚΒ' — 186)

Ἀποτελέσματα Α' Διαγωνισμοῦ (ΚΒ' 63) Βραβεύτηκε ὁ Ἰωάννης Οὐρανός (ἀπαμύνομ. διευθυν-
σιν) λοιποὺς εὐχαριστῶ. — Δημο-
ψήφισμα (ΚΒ' 102) παρατείνεται μέχρι 15 Μαρτ. — ΠΛΑΝΟΛΙΟΣ — (ΚΒ' — 187)

Ἰδυσμαί, ἀφοῦ τὸ τέλεις, εἰσαι ἡ Μακρίδου· καὶ ἡ ὀχι; ΠΛΑΝΟΛΙΟΣ — (ΚΒ' — 188)

ΤΟ ΕΞΕΚΕΠΙΣΜΑ

Ἐδων = Βενετσιανὸς Σαράβας. — Σαχλαμάρος, = πρῶτον Ζῆθε Πιτρίς. Ὁ ἰσος Οἰκονομίδης. — Ἡβη = Γεωργία Χέλη. — Ἀφρο-
στεφανωμένο Κῶμα = Κ. Μουρας. ΡΙΤΑ — (ΚΒ' — 189)

ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΙΛΗΣ, Κατάλα, ποῖα εἶσαι. Τί γίνε-
ται ὁ Βίος; Μ. Μ. θὰ σοῦ σταί-
λω ποσὲ ὦ. — ΑὔΥΤΕΡΙΑ — (ΚΒ' — 190)

Πρωτομπαίνοντας στὸν τερνὸ κύκλον τῆς «Διαπλάσεως» χαί-
ρετὼ δόλους. — Ἑλληνοευρωπαϊκὸ Μεγαλεῖο. — (ΚΒ' — 191)

Μοσχάτε, Ἀποστόλου, κατὶ θὰ παθατε, ἀπὸ τίς ἔσπετες ἰσως, καὶ εἴσαι ἐν ὅσας γυρεύω ἀπόδει-
ξη, σεῖς παραληρεῖτε. — Νιαράρας — (ΚΒ' — 192)

Διαγωνισμός Ζωγραφικῆς, προ-
θεσμία διμήνης. Θεμα ζῶα, καλλιτερον βραβευθήσεται. Δις: Θεοφάνη Κλεάνθη, Ἀλάτσατα. — Πυροβολιτάκι, Εὐγενὴς Ἰππότης — (ΚΒ' — 193)

Διαγωνισμός ἀρχαίων καλλιτε-
ρικῶν καρτῶν. Προθεσμία δι-
μήνης. Βραβεῖον βιβλίον. Ἰωάν-
νην Καραθανάσην, Βαδὺ Σίμου. — Ματωμένο Δαφνόκλαδο — (ΚΒ' — 194)

Η ΝΕΑ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ: Συγγαίρει τὴν Μελφιδα διὰ τῶν χορὸν τῆς στήν παρουσίαση.

Μεταμπαντάκος, Ἀχιλλας, Τογγό — (ΚΒ' — 195)

Τὸ ΣΠΑΘΙ ΣΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΥ, εἰσερχόμενον εἰς τὸν Διαπλάσιον κοσμον, ἔχει σκοπὸν νὰ σπαθῶσθ ὁ νεότης.

ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ ΤΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ — (ΚΒ' — 196)

Διαπλάσιον, εἰμαι ἡ Μπονι-
πουλίνα, βρῆτε με. — (ΚΒ' — 197)

Ροβινσὼν, Ταρζάν, Ἀγγοουρο-
γιάτα, Ζεζάνιον, Δέχεσθε ἀνταλλαγὴν Μ. Μ. μέσω Διαπλά-
σεως. — Ἐνδοξος Ἑλλήν, Πιται-
ρίκος.